

Ärme alusta sõda!

Helina Leiter

Iga päev näen kuidas me sööme enda Maa järjest tühjemaks ja tühjemaks. Ei, meid ei huvita, kas meie lapsed, lapselapsed saavad söönuks. Kas neist saavad eluröömsad, õnnelikud inimesed- meil on ükskõik sellest. Me ei mõtlegi muule, kui iseenda heaolule. Meid huvita mis saab kümne, kahekümne aasta pärast. Tähtis on, et me saaks võtta kõik mis võtta annab. Ahnitseda. Me ei mõtle loodusele, meid ei huvita... ei huvita see valu mida põhjustame Maale. Ei huvita tagajärjed. Meid ei huvita mis meist edasi saab. Meil on ükskõik, et hingame endale aeglaselt tapvaid mürke sisse, saades sellest naudingut. Haigused, mustus, reostus- me armastame seda. Armastame enda tekitatud sitta.

Värske õhk, puhas järvevesi, muinasjutulikud kasemetsad, armas linnulaul, päikese kallistused- meid ei huvita! Meile meeldib mürk, sõltuvus, masinamüra, haisvad tänavad, läbipaistmatu järvevesi.

Piinata iseennast, loodust. Meile meeldib see. Me ei armasta rahu, me ei armasta armastust. Me õgime, peksame, hävitame loodust. Meid ei huvita kas tulevased põlvkonnad saaksid kunagi eluröömsate nägudega jalutada muinasjutulikus kasemetsas, ujuda puhtas järves...

Ma armastasin kunagi maailma. Armastasin iseennast. Armastasin maagilisi metsi, puhast rabajärve, lõputult kaunist päikeseloojangut, energilisi hommikuid, imeilusat vikerkaart keset taevalaotust. Miind pani naeratama enda aiast puu otsast kukkunud tulipunane õun. Kõige magusam!

Armastasin puhast, südamerahu tekitavat õhku sisse hingata. Armastasin enda mõtteid. Armastasin eluröömsaid ja naeratavaid inimeste nägusid. Armastasin nautida!

Mis meist saanud on? Miks me ei oska enam armastada? Miks me ei oska enam röömu tunda? Miks me saame rahuldust halba tehes? Miks me ei austa enam ennast? Miks meile meeldib hävitada? Miks me tahame surra aeglast ja piinarikast surma?

Hakkame palun elama! Hakka armastama, hoolima! Hakkame austama. Hoiame enda maad, röömustame iseennast ja tervet maailma. Ärme reosta. Ärme lõhu. Lõpetame vihkamise.

Mida me loodusele teeme? Miks me maksama talle kätte selle eest, et ta meid toidab, armastab? Ta on andnud meile kõik mida me vähegi tahame. Miks me ei austa seda?

Tahame ju surra õnnelikult ja südamerahuga, et meie lastel oleks õhku mida hingata, toitu mida süüa, ilu mida nautida, loodust mida armastada ja austada. Tahame ju? Miks me siis teeme kõik selleks, et meie laste elu hävitada!? Lõpetame selle! Armastame enda lapsi ja oleme õnnelikud. Ärme oleme nii kibestunud ja viha täis. Meie elu on niigi lühike, ärme raiska seda väärtlikku aega. Hakkame naeratama! Hakkame hoolima! Lõpetame reostamise!

Kas tõesti oleme kõige jõhkramad olendid kogu universumis? Ärma hakka loodusele vastu! Ärme alusta sõda !

Süsinikureostus ja Maa loodusressursside ülekastutamine on kujunenud nii kriitiliseks, et praeguste trendide jätkudes on meil selleks, et oma vajadusi jätkuvalt rahuldada, vaja aastaks 2030 leida teine koduplaneet, teatas Maailma Looduse Fond WWF.